

Tema nr.1 - CÂND S-A NASCUT ISUS HRISTOS?

CÂND S-A NĂSCUT CU ADEVĂRAT

DOMNUL ISUS HRISTOS?

Moderator: Isus Hristos S-a născut pe data de 25 decembrie?

Jonathan Cahn: Nu! El nu S-a născut în data de 25 decembrie. Haideți să facem o anchetă, ca și cum am fi investigatori biblici.

Primul indiciu îl avem în Luca capitolul 2, unde scrie:

„Și a născut pe Fiul ei cel întâi născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.

În ținutul acela, erau niște păstori care stăteau afară, în câmp, și făceau de strajă noaptea împrejurul turmei lor.” (v. 7-8).

Acest verset ne oferă un prim indiciu.

Moderator: Chiar ne oferă?

Jonathan Cahn: Absolut. Oamenii care pun în discuție ziua de 25 decembrie, iau în considerare acest verset. Rabinii spun în Talmud că păstorii erau în câmp din luna martie până în următorul sezon ploios, adică până toamna. Oamenii spun că în Palestina nu este prea rece, dar iarna este frig și acolo. Dacă ați fost în Israel, ați putut vedea aceasta. Eu am fost acolo iarna și era zăpadă.

Unii oameni susțin că Isus Hristos S-a născut toamna, în timpul sărbătorii Corturilor „fiindcă, spun ei, Dumnezeu a locuit, „a cortuit” printre noi”; dar

problema care se ridică aici este că în timpul sărbătorii Corturilor, bărbații trebuiau să fie la Ierusalim, ceea ce înseamnă că Iosif nu ar fi încălcat Legea și nu ar fi plecat din Ierusalim, cum citim că s-a întâmplat cu ocazia nașterii lui Mesia. Nașterea lui Mesia avea să împlinească totul.

Așadar, există un singur anotimp din an în care păstorii se aflau cu turmele în câmp, iar acesta este primăvara. Dar de ce stăteau păstorii în câmp și își supravegheau oile la orice oră din zi și din noapte? Există un singur timp când ei fac aceasta și anume când oile dau naștere mieilor. Este sezonul mieilor, iar ei stau tot timpul în câmp și supraveghează fiecare naștere. Deci când se întâmplă aceasta? Oile nu sunt ca oamenii; ele nasc mieii numai într-un anumit timp.

Moderatorul: Eu nu am știut aceasta.

Jonathan Cahn: Da, oile nu sunt ca noi, ci nasc mieii numai într-un anumit timp din an, numai într-un anumit anotimp, și anume: primăvara. Nașterea lor poate începe cel mai devreme în luna februarie, dar luna în care se nasc ei este luna martie sau aprilie, iar aceasta este luna evreiască numită Nissan. Nissan este luna mieilor. În acest timp păstorii stau de veghe; totul are sens, pentru că datoria păstorilor este să vegheze și să se asigure că mieii se nasc fără probleme. Ce lucru minunat avem pentru începerea investigației noastre, pentru că Isus este Mielul lui Dumnezeu, și fiind Mielul Lui, cui ar fi putut aduce Dumnezeu vestea nașterii Lui? Desigur, păstorilor care supravegheau nașterea mieilor. Cât de desăvârșit este acest lucru! Mesia este Mielul lui Dumnezeu, iar păstorii se aflau în câmp pentru că aceasta era ceea ce trebuiau să facă ei.

Dar unde S-a născut El? Isus S-a născut în Betleem. Oamenii nu știu, dar noi avem niște specificații în scrierile rabinilor, iar conform lor există un singur loc în care se nășteau mieii folosiți pentru jertfa adusă în Templu, și anume: Betleemul. Betleem este singurul loc din care se luau mieii ce aveau să fie aduși ca jertfă în Templu. Astfel, ce loc și ce moment perfect a fost ales pentru nașterea lui Mesia! El S-a născut exact în locul și în timpul când se nășteau mieii pentru sacrificiu.

Aici mai este ceva. În Exod 12 există încă un indiciu. Astfel, în versetul 3 scrie: „*În ziua a zecea a acestei luni, fiecare om să ia un miel de fiecare familie, un miel de fiecare casă.*” Mielul care era jertfit la Paști trebuia să fie de un an. Voi puteți citi aceasta și să omiteți totuși ceva: Mielul pentru Paști trebuia să fie de un an în momentul jertfirii, iar Isus (Yeshua) era Mielul Pascal. Aceasta înseamnă că trebuia

să se fi născut cu un an înainte, primăvara, pentru a fi de un an. Așadar, mielul pentru Paști murea de Paști, iar Mesia, care este Mielul pentru Paști, a murit de Paști. El a trebuit să Se nască primăvara, în perioada Paștelui, care este în luna Nissan. Mielul pentru Paști trebuia să se nască în același timp în care trebuia să și moară. Acesta este următorul indiciu.

Următorul indiciu pe care îl avem, sunt zilele sfinte ale Ierusalimului. Ce are a face nașterea lui Isus cu această taină? Evenimentele principale din viața lui Mesia și timpul Său pe pământ, se suprapun perfect cu sărbătorile evreiești, dar oamenii nu văd aceasta.

Duminica Floriilor, când are loc începutul patimilor Sale, este de fapt o sărbătoare evreiască. Prima sărbătoare care a fost dată Israelului a fost sărbătoarea Floriilor. Unde scrie aceasta? Desigur, nu este numită „duminica Floriilor”, ci această sărbătoare este amintită în Exod 12.3, unde scrie: *„În ziua a zecea a acestei luni, fiecare om să ia un miel de fiecare familie, un miel de fiecare casă.”* Aici ni se spune că în ziua a zecea a lunii, evreii trebuiau să ia un miel și să-l țină timp de patru zile. Este vorba de ziua a zecea a lunii Nissan.

Aceasta a fost prima poruncă dată Israelului: să respecte și să țină ziua a zecea a lunii Nissan, care este „ziua mielului”, ziua în care luau mielul și îl țineau în casa lor până în momentul jertfirii.

Așadar, ce se întâmplă? Dacă numărăm înapoi de la Cina cea de taină, de la Paști, din ziua a paisprezecea sau a cincisprezecea a lunii Nissan, ajungem la „duminica Floriilor”. Deci, duminica Floriilor este ziua a zecea a lunii Nissan. Este prima sărbătoare evreiască ce a fost dată, este ziua în care El a intrat în Ierusalim și în care evreii își duceau mieii în casele lor. Deci, Dumnezeu Și-a dus Mielul în Casa Sa, în ziua în care era dus mielul în casele evreilor. Cât este de perfect!

Moderatoarea: Este cu adevărat uimitor!

Jonathan Cahn: Gândiți-vă că prima poruncă dată Israelului a fost: *„luați mielul!”*, ceea ce în evreiește se traduce: *„Acceptați Mielul, primiți Mielul!”* Aceasta a fost prima sărbătoare evreiască. Deci, prima poruncă pe care a dat-o Dumnezeu poporului evreu, a fost: *„Acceptați Mielul!”*, iar când ei vor împlini această poruncă, toate epocile vor fi încheiate. Se mai poate traduce și: *„Apucați Mielul, cuprindeți Mielul!”* El venea în Ierusalim și putea fi apucat, cuprins. Toți mieii intrau în Ierusalim și puteau fi văzuți intrând, iar El a venit ca Miel al lui Dumnezeu, pentru

că Dumnezeu Îl aducea și-L pregătea în aceeași zi pentru Jertfire.

Dumnezeu este atât de desăvârșit, atât de precis! Acesta este un aspect.

Când a murit El? El a murit în timpul unei alte sărbători evreiești, și anume: în sărbătoarea Paștelui.

Când a înviat? Într-o altă sărbătoare evreiască, și anume: în sărbătoarea roadelor, când sunt ridicate primele roade de pe pământ, și când Viața nouă a lui Dumnezeu este ridicată ca prim rod. Este în ziua primelor roade.

Care este următorul mare eveniment al Bisericii? Rusaliile. Rusaliile sunt o sărbătoare evreiască, dar oamenii nu știu aceasta. În ebraică, Rusaliile sunt numite Shavuot. Cuvântul „Rusalii” este un cuvânt ebraic. Creștinii evrei știu aceasta pentru că ei au fost primii rusalistici. Ei sărbătoresc rusaliile. Moise a fost un rusalistic; el le-a spus de sărbătoarea aceasta.

În greacă, Rusaliile sunt stabilite în funcție de zile, și sunt cincizeci de zile, iar în ebraică avem sărbătoarea săptămânilor, însă este același lucru.

În viața Sa, totul a avut loc cu ocazia unor sărbători evreiești: moartea Sa, învierea Sa și bineînțeles, nașterea Sa. Dumnezeu este foarte precis și absolut, de aceea nașterea Sa a avut loc într-o zi sfântă semnificativă pentru Israel. Întrebarea este: care este sărbătoarea aceea? Calendarul ebraic începe primăvara cu praznicul Paștelui: Mesia pe cruce, și se încheie cu sărbătoarea Corturilor, când Dumnezeu vine jos și locuiește, cortuiește.

Atunci, când avea să se nască El din punct de vedere profetic? În nici un caz toamna, când este a doua Sa venire, ci trebuia să fie primăvara. Totul indică spre primăvară, spre luna numită Nissan care înseamnă „Începutul”. Este luna în care începe totul, iar El face totul în ordine:

- Floriile în ziua a zecea a lunii;
- Praznicul Paștelui în ziua a paisprezecea a lunii;
- Învierea.

De la începutul lunii până în ziua a zecea, sunt doar câteva zile, timp în care a avut loc nașterea Sa, pentru că totul se restrânge la primele zile ale lunii Nissan.

Să luăm acum următorul indiciu.

De fiecare dată când Dumnezeu împlinește ceva, nu împlinește întâmplător, ci ține cont și de semnificația acelei zile. De exemplu: El a murit la Paști ca Mielul Pascal și a înviat la sărbătoarea întâilor roade. Înseamnă că în calendarul evreiesc există o zi care se potrivește cu nașterea, cu un nou început, când totul este înnoit? Există o singură zi, iar aceea este în luna Nissan. Aceea este ziua întâi a lunii Nissan, care este începutul anului evreiesc, ziua în care începe totul. Atunci începe adevăratul an evreiesc.

Mulți oameni cred că Roș Hașana este anul evreiesc (acesta fiind calendarul modern evreiesc care începe la începutul toamnei), dar nu este adevărat. Adevăratul an nou al lui Dumnezeu începe cu unu Nissan. Cu ocazia aceea, bărbații nu erau obligați să fie în Ierusalim, nu exista nici o poruncă în privința aceasta, deși era o zi sfântă.

Înseamnă că în ziua aceea, Iosif putea fi în Betleem. Gândiți-vă că aceasta este ziua cu care începe calendarul, în care se schimbă anul: vechiul an a trecut și începe noul an.

Ce face nașterea lui Mesia când vine în lume? Schimbă calendarul. Calendarul a fost schimbat de la B.C (înainte de Hristos) la A.D. (după Hristos) și există o singură zi în calendarul ebraic care se potrivește cu aceasta, și anume, prima zi a lunii Nissan. Este ziua în care se schimbă anul.

Acum vom merge mai adânc. Vom merge la taina lunii. Calendarul englezesc se bazează pe lună. De aici avem cuvântul evreiesc „month” de la evreiescul „munth”, adică lună. Isus a murit într-o zi cu lună plină; când a murit El, pe cer era lună plină. De ce? Fiecare lună ebraică începe cu lună nouă, iar la mijlocul lunii, ajunge la apogeu, la lună plină. Astfel, Isus a murit în ziua de paisprezece sau cincisprezece a lunii Nissan, ziua în care este sărbătoarea Paștilor și în care este lună plină. Luna Nissan înseamnă Începutul, iar luna plină înseamnă împlinirea acestui început, a primei veniri a Lui; este plinătatea, împlinirea primei veniri a Domnului. Toată viața Sa a fost condusă spre această plinătate, spre această lună plină. Deci când avea să Se nască El? Dacă plinătatea Sa este la luna plină din luna Nissan care este luna Începutului, a primei Lui veniri, înseamnă că El S-a născut o dată cu luna nouă din luna Nissan, chiar la început, în prima zi a lunii Nissan, în unu Nissan. Este o taină a lunii din spatele acestui lucru.

Acum aş vrea să mă opresc la stele. Am vorbit despre lună, dar acum ne vom opri puțin la stele. Pentru a investiga stelele trebuie să mergem la preoți, dar nu la preoții evrei, ci la religia numită zoroastră, care era practică de magi. Acești magi ciudați sunt numiți în evreiește „maghimi.”

Moderatorul: Magii erau astrologi?

Jonathan: Da. Să ne ocupăm puțin de aceasta.

Moderatorul: Magii au văzut venirea Domnului în stele?

Jonathan: Da. Așa este. În Vechiul Testament există o profeție legată de acești magi. Este vorba de Isaia 60.1-6:

„Scoală-te, luminează-te, căci lumina ta vine și slava Domnului răsare peste tine!

Căci iată, întunericul acoperă pământul și negură mare, popoarele, dar peste tine răsare Domnul și slava Lui se arată peste tine.

Neamuri vor umbla în lumina ta și împărați în strălucirea razelor tale.

Ridică-ți ochii împrejur și privește: toți se strâng și vin spre tine! Fiii tăi vin de departe și fiicele tale sunt purtate pe brațe.

Când vei vedea aceste lucruri, vei tresări de bucurie și îți va bate inima și se va lărgi, căci bogățiile mării se vor întoarce spre tine și vistieriile neamurilor vor veni la tine.

Vei fi acoperit de o mulțime de cămile, de dromadere din Madian și Efa; vor veni toți din Seba, aducând aur și tămâie, și vor vesti laudele Domnului.”

Ei vor veni cu aur și tămâie – aceasta este o profeție despre magi. Dumnezeu spune atât de mult aici! Magii vor veni laudându-L pe Domnul. Profeția dată aici arată că ei vor veni, iar dacă mergem în Matei capitolul 2, acolo scrie:

„După ce S-a născut Isus în Betleemul din Iudeea, în zilele împăratului Irod, iată că au venit niște magi din Răsărit la Ierusalim

și au întrebat: „Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor? Fiindcă l-am văzut steaua în Răsărit și am venit să ne închinăm Lui.” (v. 1-2).

Aici avem un indiciu despre magi: magii erau preoți și așa cum ai spus tu, erau astrologi. Noi știm că astrologia este rea și că nu trebuie să avem nimic a face cu ea, că nici un creștin nu trebuie să aibă de-a face cu ea, dar Dumnezeu este suveran, iar ei aceasta știau să facă: să se uite la stele. În principiu, astronomia și astrologia sunt același lucru, iar Dumnezeu poate vorbi prin stele. Problema este că nici o stea nu se poate mișca încât să te călăuzească undeva. Aici avem ceva supranatural. Ce știm despre steaua care i-a condus pe magi la o iesle? Aici aș vrea să menționez ceva pentru că voi îi vedeți pe acești magi lângă o iesle, dar ei nu au fost niciodată acolo, pentru că magii au sosit la doi ani după nașterea Lui. Atunci avem un indiciu. Când s-a întâmplat aceasta, Irod era în viață și a poruncit să se omoare toți copiii sub doi ani, potrivit spuselor magilor cu privire la timpul când au văzut steaua. Știm când a murit Irod? Sigur că da. El a murit în anul 4 î.Hr. Astfel, știm că Isus nu s-a născut în anul 0, ci înainte. Aici avem o greșeală de calcul, iar anul 2012 este de fapt anul 2016 sau mai mult. Dar El s-a născut înainte de anul 0, pentru că Irod a murit înainte de anul 0. Aceasta ne conduce cu șase ani înainte de anul 0, când magii au văzut steaua.

În această taină mai există un indiciu: Dacă magii au văzut o singură stea pe cer, de unde au știut că era în legătură cu nașterea Împăratului iudeilor? Cum au făcut legătura între steaua aceea și Împăratul iudeilor? A apărut o stea, dar de unde au știut ei că este în legătură cu Împăratul iudeilor? Aici este un lucru interesant de care trebuie să ne amintim, și anume că profetul Daniel a mers în Babilon, iar Biblia spune că el a devenit căpetenia înțelepților din Babilon:

„Apoi, împăratul a înălțat pe Daniel și i-a dat daruri multe și bogate; i-a dat stăpânire peste tot ținutul Babilonului și l-a pus ca cea mai înaltă căpetenie a tuturor înțelepților Babilonului.” (Daniel 2.48). Înțelepții despre care se vorbește aici, sunt magii. Daniel este cel care a dat timpul venirii lui Mesia, el a dat numărătoarea inversă, iar ceea ce a scris el, a ajuns la magi. Ei au avut niște indicii referitoare la timpul acela; nu știau exact când avea să se nască, dar știau că trebuie să meargă la Ierusalim. Dar cum au știut că steaua aceea era în legătură cu Împăratul iudeilor? Noi știm că în jurul anului 6 î.Hr, deci înainte de anul 0, s-a întâmplat ceva: a avut loc o aliniere a planetelor Jupiter, Saturn, Venus și Marte. Toate s-au aliniat într-o singură parte a cerului. Dar de unde au știut ei că era vorba despre Împăratul iudeilor? Stelele au un limbaj. Ei credeau că era o stea, dar de fapt era o planetă, și știau că una dintre stele era în legătură cu Împăratul, iar aceea era Jupiter. Aceasta era considerată steaua Împăratului, dar ea era de fapt o

planetă.

Dar cum au pus-o în legătură cu evreii? Există un astronom grec care spune aceasta în cartea sa numită Tetrabibla: *„Pământul iudeii sau al Israelului și împrejurimile sale erau legate de constelația Berbecului.”* Astfel, când oamenii din lumea veche vedeau constelația aceasta, spuneau: „Iudeea.” De ce este important lucrul acesta? Ceea ce este important este că în anul 6 î.Hr., deci înainte de anul 0, toate planetele s-au aliniat, iar Jupiter a venit în față; toate s-au aliniat pe cer deasupra pământului Iudeii. Când au privit acest tablou, ei au spus: „Împărat,” „Evreu”, iar prezența stelei le-a spus că este pe cale să se întâmple ceva divin. Văzând această aliniere, ei au tras concluzia că S-a născut Împăratul iudeilor care este Cineva dincolo de ceea ce am cunoscut noi. Astfel, ei au mers la Ierusalim și au întrebat: *„Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua în Răsărit și am venit să ne închinăm Lui.”*

Astronomii moderni spun că o asemenea aliniere a planetelor are loc o dată la șase mii de ani. Și iată că ei au venit când a avut loc această aliniere. Noi nu vorbim despre faptul că aici avem ceva legat de astronomie, ci despre faptul că Dumnezeu poate vorbi oricui Îl caută. Când s-a întâmplat aceasta? Primăvara, cu șase ani înainte de anul 0. Astfel, avem încă un indiciu referitor la primăvară.

Misterul este pe cale să devină și mai mare. Un alt mare indiciu pe care-l avem în Biblie, îl găsim în Luca capitolul unu, unde scrie:

„În zilele lui Irod, împăratul Iudeii, era un preot numit Zaharia, din ceata lui Abia. Nevasta lui era din fetele lui Aaron, și se chema Elisabeta.

Amândoi erau neprihăniți înaintea lui Dumnezeu și păzeau fără pată toate poruncile și toate rânduielile Domnului.

N-aveau copii, pentru că Elisabeta era stearpă; și amândoi erau înaintați în vârstă.

Dar, pe când slujea Zaharia înaintea lui Dumnezeu, la rândul cetei lui,

după obiceiul preoției, a ieșit la sorți să intre să tămâieze în Templul Domnului.” (v. 5-9).

Aici avem un alt indiciu. Acest capitol vorbește despre nașterea lui Ioan. Aici avem un preot care era ales prin lege și care a intrat în Templu pentru a-și îndeplini slujba. Ceea ce știm imediat este că există un timp prestabilit în care preotul intra

Înăuntru și că preoții erau împărțiți în cete. Ceata lui Zaharia era ceata lui Abia. Astfel, dacă aflăm când era rândul cetei lui Abia, rezolvăm misterul, pentru că la șase luni după concepția lui Ioan, are loc concepția lui Isus. Dar cum putem afla?

Moderatorul: Există un calendar?

Jonathan: Da, există un calendar. În primul rând, în 1Cronici 24 citim despre împărțirea preoților și astfel aflăm când era rândul cetei lui Abia. El era al optulea. Împărțirea era făcută pe săptămâni: săptămâna unu, doi, trei..., iar rândul lui era în a opta săptămână. Erau douăzeci și patru de preoți și totul se făcea prin rotație. Dar problema este când începe acest ciclu? Noi nu putem spune când s-a întâmplat, știm că el este al optulea, dar nu putem ști timpul până când nu aflăm când a început ciclul. Răspunsul la aceasta întrebare vine din Manuscrisele de la Marea Moartă. Acestea au fost descoperite de un păstor arab care a aruncat o piatră într-o peșteră și a spart vasele în care erau ascunse. Astfel, de aici avem cea mai mare descoperire, cea mai veche Biblie din istorie. Dumnezeu a restituit această Biblie în același timp în care Israelul a devenit națiune.

Într-unul din aceste manuscrise există o scriere care conține calendarul căpeteniilor preoțești, iar acolo avem o altă mențiune: că acest calendar se desfășoară pe durata câtorva ani, până când se repetă din nou; nu este aceeași ordine în fiecare an, de aceea trebuie să restrângem totul până când aflăm, dacă luăm fiecare preot și fiecare an, și putem spune: „În anul acesta a fost ordinea cutare. În felul acesta putem afla și rândul celorlalți. aceasta este cheia. Manuscrisele de la Marea Moartă oferă data când începea acest calendar. Ele spun: *„Când soarele se deplasează de la Est și strălucește în mijlocul cerului, la baza bolții cerești, de seara spre dimineața, în a patra zi a săptămânii fiilor lui Gamul, în prima lună a anului.”* Chiar dacă nu înțelegeți ce se spune aici, eu pot să vă talmăcesc. Aceasta spune că de fapt calendarul preoților începea la echinocțiul de primăvară, într-o zi de miercuri, în a patra zi a echinocțiului. Apoi, manuscrisele de la Marea Moartă mai dau câteva date, iar una din aceste date se potrivește cu timpul despre care vorbim noi. Mai există o scriere ebraică veche care confirmă că aceste manuscrise ne spun data corectă, și anume: Talmudul. Scrierile rabinilor din Talmud spun că Templul din Ierusalim a fost distrus în anul 70 d.Hr., într-o zi de duminică și ne dau numele preotului care era în Templu în ziua aceea. Astfel, tot ce trebuie să facem noi este să luăm numele aceluia preot și să dăm timpul înapoi până în zilele lui Isus, sau să luăm ceea ce ne spun manuscrisele de la Marea Moartă, să mergem înainte în timp și să verificăm dacă avem același rezultat.

Indiferent cum facem, rezultatul este același. Ceea ce spun manuscrisele se potrivește perfect cu ce găsim în Talmud, ceea ce înseamnă că avem răspunsul.

Aflăm când era rândul cetei lui Abia să tămâieze, iar dacă mergem mai departe aflăm că nașterea lui Mesia urma să aibă loc în luna Nissan: în a doua parte a lunii martie, sau în prima parte a lunii aprilie, cu șase ani înainte de anul 0, iar calendarul preoțesc ne conduce la un anumit timp și o anumită dată, și anume: la 20 martie cu șase ani înainte de anul zero. Dacă luăm calendarul preoților, ne conduce la aceeași dată la care ne conduce și Talmudul, ceea ce în calendarul evreiesc este data de unu Nissan, ziua începutului tuturor lucrurilor, ziua în care am spus că a fost născut El.

Am pornit de la aceste texte, dar acum vreau să merg la seifurile ascunse ale Vaticanului. Acolo există scrierea unui părinte al bisericii numit Hipoleu, iar Vaticanul folosește scrierile lui pentru a spune: „El este cel care a spus că Isus Hristos s-a născut în data de 25 decembrie; el ne-a dat această dată de la început.” Dar una din scrierile sale a fost cenzurată pentru că el spune acolo că Mesia S-a născut în luna Nissan. Aceasta este o scriere a bisericii timpurii și a fost cenzurată. Este un document care se află în biserica Vaticanului. Este acolo și menționează luna Nissan ca dată a nașterii lui Mesia.

Acum doresc să mai aduc un indiciu care va clarifica și mai mult lucrurile.

Care este cea mai precisă umbră a nașterii sau a venirii în trup a lui Mesia, în Vechiul Testament? Care a fost? Cortul. Pentru că este Dumnezeu care locuiește sau cortuiește cu noi. Dacă citim începutul Evangheliei lui Ioan, acolo scrie: *„Cuvântul S-a făcut trup (aceasta este venirea Sa în trup) și a locuit printre noi...”* Cuvântul din limba greacă se referă la Cortul lui Israel și se tălmăcește că „El a venit și Și-a instalat cortul, Și-a înălțat cortul”. Dar Biblia vorbește de un cort de carne, adică El a venit într-un trup de carne. Întrebarea este: Există un indiciu pe care putem să-l găsim în Biblie, pentru că Biblia ne dă un indiciu cu privire la Cort, care este un simbol al lui Dumnezeu printre noi; există ceva ce putem afla de aici? Aici este un alt indiciu.

Prima întrebare care se ridică este: Când a fost construit Cortul? Evreii se aflau la Muntele Sinai când le-a spus Dumnezeu să construiască un cort, și au început să-l construiască. Acum, aș vrea să vă întreb: Cât timp trece de la concepția unui copil până la nașterea lui? Cât? Nouă luni. Cât timp a trecut de la începerea construirii

Cortului până la terminarea lui? Nouă luni. Cortul a fost construit în nouă luni. Avem aceeași durată, aceeași perioadă de timp. Ceea ce putem afla este că Biblia ne dă data în care a fost terminat Cortul, iar dacă avem această dată, atunci avem din nou răspunsul. Unde o găsim? În Exod 48, versetele unu și doi, scrie:

„Domnul a vorbit lui Moise și a zis:

„În ziua întâi a lunii întâi, să întinzi locașul cortului întâlnirii.” Când spune că trebuie întins locașul cortului? În ziua întâi a lunii Nissan. Este exact ziua începutului, deci totul indică faptul că El S-a născut în prima zi a lunii Nissan.

Am parcurs totul: de la magi, la calendarul preoțesc și la Biblie și totul ne arată că Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, totul este acolo; facerea Cortului a durat nouă luni și a fost inaugurat în ziua întâi a lunii Nissan, ziua în care S-a născut El. Apoi am ajuns la scrierile cenzurate ale bisericii, și iată că totul se regăsește în aceste dovezi. De ce este important faptul că El S-a născut în această zi? În primul rând este ziua în care totul devine nou; Totul este nou și orice altceva devine vechi. Ce ne spune aceasta? Când vine prezența lui Mesia, totul devine nou; puterea prezenței lui Mesia este puterea care face totul nou; tot ce este vechi trece și totul devine nou.

Indiferent care este ziua în care Îl întâlnim pe Mesia, ziua aceea devine unu Nissan, devine primăvară, devine începutul, dar aceasta nu se întâmplă numai o dată, ci noi avem nevoie de El tot timpul. Când vedem prezența Lui, totul devine nou, iar aceasta este puterea lui Dumnezeu. Cu cât locuim mai mult în prezența Sa, noi pășim în înnoirea vieții:

„...tot așa și noi trăim o viață nouă.” (Romani 6.9). Odată cu revărsarea puterii lui Mesia, calendarul este schimbat: trece de la „înainte de Hristos” la „după Hristos”. Înainte de a-L cunoaște, totul rămâne „înainte de Hristos”, iar după ce-L cunoaștem, totul devine „după Hristos.” De fiecare dată când Îl primim în momentele când suntem mai căzuți, tot ce era „înainte de Hristos” devine „după Hristos,” iar pentru copiii lui Dumnezeu acest moment devine prima zi. Dacă locuim în prezența Sa este ziua întâia, șanse noi, totul este nou, chiar și legământul este nou. Chiar și noul Legământ este Legământul înnoirii, al Vieții noi, iar restul devine vechi. Chiar dacă îmbătrânim fizic, dacă stăm în prezența Lui nu îmbătrânim niciodată. Noul Legământ este întotdeauna nou; El este Dumnezeul unei a doua șanse, totul este nou, nou, nou.

Un alt lucru. Acum să legăm totul de a doua Sa venire. Pentru ca prima Sa venire să poată avea loc, totul trebuia să fie exact la locul lui, totul trebuia să se întâmple cu exactitate. Trebuia să fie un Iosif care să se îndrăgostească, părinții lor au trebuit să se îndrăgostească și la fel părinții părinților lor. La cea mai mică schimbare, s-ar fi prăbușit totul. Totul a trebuit să decurgă perfect: binele, răul, totul. Aceasta a fost valabil pentru prima Sa venire, dar este valabil și pentru a doua venire a Domnului. Totul în această lume lucrează perfect pentru a aduce a doua Sa venire, chiar și problemele noastre, fiecare viață, fiecare lucru care se întâmplă, lucrează exact ca la prima Sa venire, iar a doua Sa venire va fi exactă și la timpul hotărât. Problemele noastre, greutățile, amânările, totul lucrează spre binele nostru, dar și pentru a doua Sa venire. Acum, noi ne aflăm în taina celei de-a doua veniri a Lui, care va fi la fel de desăvârșită ca și prima Sa venire.